

Zlata mreža

Na Ježici sem vstopil v večerni kamniški vlak. Iz teme, mraza in blata v topel in svetel kupé, v katerem sta sedela mlad lovec in lepa gospodična. Iz proze torej sem se vsedel naravnost v poezijo. Samo da je imela ta poezija malo napako, namreč da je mladi lovec, zavber fant, sedel na enem koncu kupéja, pri oknu, lepa gospodična pa na drugem, pri vratih, in da se drug za drugega nista nič zmenila.

Čudni ljudje, ti Slovenci. Hladni, s trdo skorjo obdani in silno separativni ljudje. Strašno separativni. Prav nič družabni in strašno si tuji. Tako si tuji in prav nič družabni, da se, prosim vas, tu celo mlad fant in mlado dekle že nekaj postaj sama skupaj vozita in se še nista seznanila. Se niti ne pogledata, mlad fant in mlado dekle. Ali se to spodobí, vprašam vas, ali ni dolgčas v taki deželi?

Nikar ne generaliziraj, boste rekli. Tvoj primer ni merodajen. To sta bili slučajno dve suhoparni duši. . . Kakšni suhoparni duši, prosim vas! Ta mladi lovec, utrujen od lova, ni ne dremal ne zdehal ali pa se zvija po klopi, ampak je čital knjigo. In kaj je čital? Poškilil sem od strani v njegovo knjigo. Čital je pesmi! Pri moji veri — čital je pesmi, ta ljubi fant.

In ljuba deklica tam v kotu je pletla zlato nogavico, princezinja v pravljici. . . Ampak ne, ni pletla zlato nogavice. To sem samo jaz tako rekel, da sem začel pogovor z njo.

— To bi bile prelepe nogavice! — se je nasmehnila.

— In nemara tudi predrage, — sem pripomnil in se zanimal za ceno.

— No, to še ni tako drago. Dvanajst dinarjev klobčič, — je povedala.

— To res ni drago. Ali pa tudi obdrži zlati lesk? —

— Težko. Na zraku bi sčasoma gotovo počrnelo. Imam pa eno tako stvar že več let pod steklom in tam se lepo drži.

Kaj je bila tista stvar pod steklom, ni povedala in tudi ne, kaj je tu pletla. Tudi nisem vprašal. Hotel sem to sam uganiti.

In mislim, da sem tudi uganil. Na koncu, med gorenjskim in glavnim kolodvorom, ko je gospodična pospravila igle, spleteni kos pa pogladila čez koleno, da je zalesketalo v temnem krilu. Tedaj sem videl: To bo mreža, zlata mreža, ki jo plete lena deklica in v katero se bo enkrat vjel tak-le mlad lovec, zavber fant. Čisto gotovo se bo vjel, nič mu ne bo pomagalo, nobena puška in noben pesnik. In ne bo več ušel iz te zlate mreže. Počrnela bo sicer sčasoma, ampak držala bo trdno! Kaj ne da sem uganil, drage čitateljice? Kako bi ne, saj sem se tudi jaz tako vjel!

J. Fr. K.

Porcija.

Gost: Ali je to porcija? To se na krožniku niti ne vidi!

Natakar: Saj sem takoj rekel kuharici, da je to prevelik krožnik.

Pohojeni črv.

Pisar Suša prosti svojega šefa za povišanje plače. Ko vidi, da ne bo nič dosegel, se silno razburi in jame kričati.

— Vi si preveč dovoljujete! — ga pokara šef.

— Oprostite, gospod ravnatelj, — odvrne pisar — tudi pohojeni črv se zvija. . .

— Dragi moj, vem, da se zvija, ampak ne vpije.

Nesporazum.

Sluga: Neki človek vas išče z računom.

Gospodar: Reci mu, da me ni doma.

Sluga: Če pa ne bo hotel iti?

Gospodar: Ga pa ven vrzi!

Čez nekaj časa se sluga vrne.

Gospodar: No, ali je šel?

Sluga: Da.

Gospodar: Kaj je dejal?

Sluga: Dejal je, da vam lahko drugič plača.

Upnik in dolžnik.

— Zadnjikrat vas zdaj vprašam: Ali mi hočete vrniti denar ali ne?

— Hvala Bogu, da bo že enkrat konec tega neumnega vpraševanja!

V šoli.

Katehet je povedal zgodbo o Jonasu in somu.

No, otročiči, ali si morete misliti kaj čudovitejšega? vpraša potem.

Oglasil se Mihec: Še bolj čudovito bi bilo, ko bi bil Jonas pošli soma!

Dokaz.

— Ali verjameš, da more kdo čitati misli?

— Verjame. Zadnjič sem bil predstavljen neki dami, pa mi je kratkoma prisolila klobuto.

Srečni dan.

— Ljuba moja, — je dejal stari mož, — danes je najina zlata poroka, in imam za-te malo presenečenje. . .

— Kakšno pa? — je vprašala belolasa žena.

Prijel jo je za roko. — Vidiš ta-le zaročni prstan, ki sem ti ga dal pred petdesetimi leti?

— Da — je dejala stara gospa v pričakovanju.

— Vidiš, danes sem plačal zadnji obrok in sem srečen, da ti morem sporočiti, da je ta prstan zdaj zares tvoj.

Zakaj ne?

Mala Micika se je v šoli učila o prežvekovalcih. Na vprašanje šaljivega strica: Ali bi tudi ti hotela biti prežvekovalca? se odreže Micika brez pomišljanja: Pri torti že, pri krompirju pa ne!

Oddam v centru mesta
dve lepo opremljeni sobi
električna razsvetljava, centralna kurjava in
kuhinja
rešo za plin) kjer se lahko napravi kopalnico.
Naslov: Trgovina **TONI JAGER**,
Ljubljana, Dvorni trg 1.

Več modernih spalnic
iz različnega trdega lesa, v najfiniši
izdelavi **proda 'G' Repše**,
Ljubljana, Poljanska c 21.

Ne zamudite
si ogledati!

Danes ob:

4, 6, 8, 9.

Šah carici

(Suženj carice.)

Največji rusko - poljski film vseh časov, ki se predvaja enakomerno v vseh svetovnih kino-gledališčih z največjim uspehom.

Borba za osvoboditev Poljske. — Veličastni silaj dvora ruske carice Katarine II. — Pretresljivi in vzvišeni prizori domovinske ljubazni. — Osveta carice. — Veselje. — Žalost. — Ljubezen. — Spletke. — Razkošje. — Silaj. — Sovražstvo. — Vojna. — Izdajstvo. — Prehajanje. — Smrti kosaški ples. — Balet i t d i t d.

Velika senzacija: **ŠAH - AUTOMAT**
V filmu nastopa armada, ki šteje nad 5000 konjenikov in nad 100.000 drugih sodelujočih.

Pri vseh predstavah poje pevski zbor rusko - poljske pesmi in sodeluje

BALALAJKA - ORKESTER.

V glavni vlogi najboljša sodobna francoska filmska zvezda **EDIT JEHANNE.**

ELITNI KINO MATICA

Tel. 2124

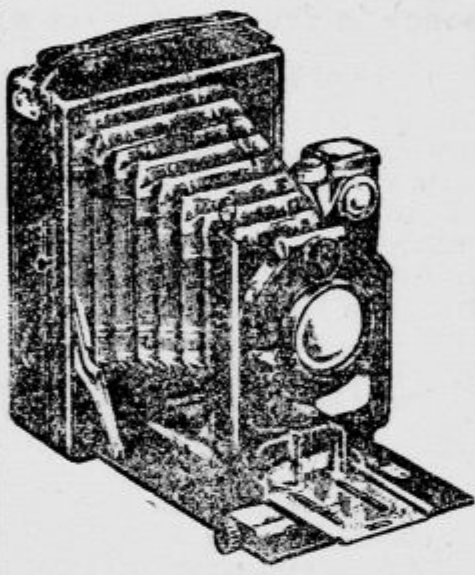

FOTO.
aparati
od
D'n 260-
napre na za ogi
Foto-mater al
JANKO DOGAČNIK
LJUB JANA
Tav arjeva ul 4

red
edil-
n co
pada
toleča or-
e v str-
u pohist-
va
turniški odb. št.
F. CUDEN
obširni rezervni di

MOLITEV PRIDNEGA OTROKA
LJUBI SV. MIKLAVŽ
KUPI MI DAROVE
V
DELIKATESNI TRGOVINI
IN BONBONIERI
V.A. JANEŠ
LJUBLJANA
GLEDALIŠKA ULICA ŠT. 8
PALAČA
POKOJNINSKEGA ZAVODA

KRAJEVNI ŠOLSKI ODBOR in županstvo občine BOH. BISTRICA naznanjata tužno vest, da je najun požrtvovalni odbornik, gospod

Franc Ravhekar

danes ponoči po težki in mučni bolezni za večno za-
tisnil oči.

Blagega pokojnika priporočamo v blag spomin!

BOH. BISTRICA, 4. decembra 1927.

SOKOLSKO DRUŠTVO V BOHINJSKI BL-
STRICI naznanja tužnim srcem vsem bratom pretužno
vest, da je njegov vrli starosta, brat

Franc Ravhekar

danes za vedno zatisnil svoje oči.

Pogreb se bo vršil v torek 6. t. m. ob 11. uri.

Vrlega in značajnega brata ohranimo v blagem
spominu.

BOH. BISTRICA, 4. decembra 1927.

Kmetska posojilnica na Vrhniki
naznanja, da je preminul njen podpredsednik, gospod

Gabrijel Jelovšek

posestnik na Vrhniki

Zvestemu delavnemu tovarišu, ki je bil 42 let član
ravnateljstva, trajen, časten spomin.

Ravnateljstvo

Mestni pogrebni zavod.

V globoki žalosti naznanjamo, da nas je naša
srčno ljubljena oče-ka in sestra, gospodična

Pavla Omejc

knjigovodinja Ljudske posojilnice v Ljubljani

v nedeljo, dne 4. decembra 1927, po kratkem, težkem
trpljenju, previdena s svetimi zakramenti, za vedno za-
pustila.

Pogreb drage pokojnice se bo vršil v torek, dne
6. decembra ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti, Pred
škofijo št. 7, na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 4. decembra 1927.

Žalujoči ostali

Radio-amaterji!

Ogle te si najnove se rad o-
aparate in sestavne dele pr-
tvrdki

V neizmerni žalosti naznanjamo tužno
vest da nas je naš do vrli ljubljani soprog,
oče, stari oče in brat, gospod

Gabrijel Jelovšek

posestnik in bivši dolgoletni
vrhniški župan

danes v nedejo ob 10. dop zadet od srčne
kapi, nenadoma v 70 letu svoje starosti za
večno zapustil

Pogreb blagopokojnega se bo vršil v
torek, 6. t. m. ob pol 3 pop iz hiše žalosti
na farno pokopališče pri Sv. Pavlu na Vrhniki.

Na Vrhniki, 4. decembra 1927.

Žalujoči ostali.